

KLAUKTUKAS

PAŽINIMO RAKTAS YRA KLAUKTUKAS

NEPRIKLAUSOMAS TRAKŲ VYTAUTO DIDŽIOJO GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS

○ Kaina 0,3 eur. ○ ISSN 1392-9097

○ Nr. 71 (82) ○ 2015-03-16

Klauskukui 20 metų

Tėvynės laisvė - mano laisvė

Laisvės paukštis negali gyventi narvelyje. Laisvė - tai noras kvėpuoti grynu oru, tai noras pajusti vėją ir nieko nebijoti. Tardami žodį "laisvė" kiekvienas matome kitokį vaizdą: vienas regi tankius Lietuvos miškus, kitas - vingiuojantį Nemuną, dar kitas - savo namus. Minėdami Sausio 13-ąją, Vasario 16-ąją, Kovo 11-ąją žodį LAISVĖ rašome didžiosiomis raidėmis, tariame didžiuodami, kad esame laisvi. Kas yra laisvė? Į šį klausimą, jauniausių klauskukiečių kalbinami, atsako gimnazijos mokiniai ir mokytojai.

Jelena (8a): Man laisvė - tai gyvenimas, kuomet nebijodama galiu reikšti savo nuomonę, kalbėti gimtąja kalba ir didžiuotis savo Tėvyne. Sunku būtų gyventi kitos šalies šešelyje.

20 metų ant karštos kėdės

Pro debesį skylėtą laibutėlis spindulys pamerkia akį ir klausia: "Ar jau tikrai pavasaris?" Norėčiau atsakyti, kad dar ne, nes, rodos, neseniai buvo rugšėjis, dar, rodos, ne viską išmoko abiturientai ir dešimtokai, kažko nespėjau ir aš...

Trepsena laikas nebylys - jis visada skuba. O taip norėčiau iškelti jam STOP ženklą, dar geriau - atsukti atgal, į gražiausius (šiandien man taip atrodo) savo gyvenimo metus. Lietuva jau buvo atgavusi Nepriklausomybę, tapusi laisva. Nors demokratija jaunoje valstybėje žengė pirmuosius žingsnius, mes - mokiniai ir mokytojai - jautėmės laisvi kaip paukščiai, kvėpavome pavasariu, siurbėme pasaulio naujoves ir troškom "darbais prikelti Gedimino Tėvyne". Iš tiesų nuoširdžiausiai troškom. Ką mes galėjome?

Surinkusi delnan prasmingiausias žodžius, aš, mokytoja, dalinau juos kaip duoną savo mokiniams. O mokiniai pasitaikė patys geriausi (man dažnai taip pasitaikydavo): ėmė viską ir prašė dar.

Tuomet gimė mintis leisti laikraštį. Tą mintį it mažą grūdėlį pasėjau tuometinių devintokų klasėje. Daigelio ilgai laukti neteko - 1995 m. pradžioje gimnazijoje atsiradę kompiuteriai visus masinio kurti spausdintus žodžius. Pasilikę po pamokų, galvojome, apie ką rašysim, kaip iliustruosim, iš kur gausim popieriaus... Pavadinimą laikraščiu galvojo visa mokykla, bet išrinkome "klauskuką" - tai pažinimo raktas. Mums tuomet pasirodė gražu ir prasminga - "Klauskukas". Tik po dešimties metų, jubiliejaus šventėje, Auktumas Vitkūnas ne be pasididžiavimo prisipažino: "Aš sugalvojau!". Ačiū Tau, mielas, pavadinimo nepakeitė, jis tiko visoms mokinių kartoms.

1995 metų kovo 31 d. ant paprastų A4 formato lapų atspausdinome pirmąjį Trakų 2-osios vidurinės mokyklos nepriklausomo laikraščio numerį. Gimė "Klauskukas" - kaip kitoks mokymo ir mokymosi metodas, kaip visiems įdomus žaidimas. Nežinojau, kad atsisėsiu "ant karštos kėdės". Niekas neturėjo iliuzijų, kad mūsų laikraštukui bus lemta išgyventi "ilgai ir laimingai", kad jo numeriai bus kaupiami ne tik mokykloje, Trakų bibliotekose, bet ir respublikinėje M.Mažvydo bibliotekoje Vilniuje. Raskite kitą mokyklinį laikraštį, pasiekusį tokio pripažinimo.

Noko laiko brasta - lyg dešimt dienų sunokino dešimt "Klauskuko" metų. Ruošėme šventę, kvietėme buvusius klauskukiečius, svečius. Kepėm pyragus. Susikūrėme ir išmokome himną... Po jubiliejaus mūsų laikraštis tapo dar solidesnis - dviejų spaudos lankų, t.y. 8 puslapių. "Klauskuko" būstinėje (304 kabinete) atsirado kompiuteris, diktofonas. Taigi į Ukmergės spaustuovę medžiaga jau dešimt metų keliauja elektroniniu paštu. Kas tradiciška? Išliko antraštės "Jaunųjų literatų kūryba", "Gimnazijos gyvenimo kronika", "Mūsų dienos - kaip šventė", "Redakcijos žodis".

Laikas nesustojo. Net nemėgino sulėtinti tempo.

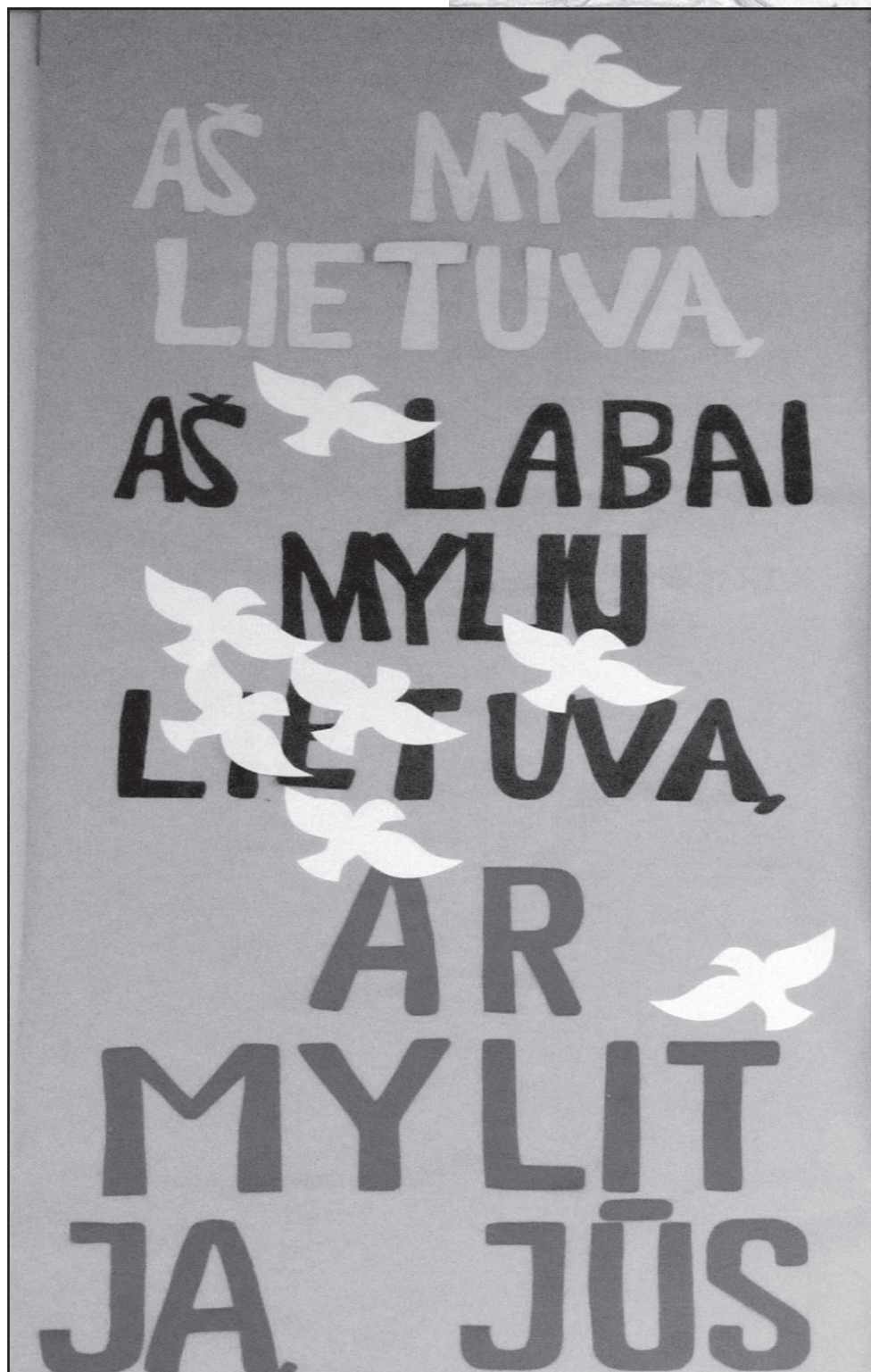
Prieš 15-ąjį gimtadienį atrodėme taip "išsisėmę", atsidėję, bet... Į šventę vėl sugužėjo buvę žurnalistai, priminė entuziazmo kupinus metus, dėkojo ir skatino nuleisti rankų, įvertino ir tvirtino, kad "Klauskukas" - unikalus reiškinys, verta ir būtina leisti laikraštį. Į klausimą, ką jiems davė "Klauskukas", buvusių klauskukiečių atsakymai buvo tokie: "Laisvę kitaip mąstyti ir kurti" (Vilma Biekšaitė), "Patirtį, savo galimybių suvokimą" (Kristina Chlynova), "Išmokė rašyti, sklandžiai reikšti mintis" (Vita Suruda), "Pomėgį rašyti. Ėmiau domėtis žurnalistikos teorija. Laikraštis - viena įdomiausių popamokinių veiklų" (Aistė Mickonytė), "Kūrybiškumo, tempo, puikaus bendravimo (Dovilė Staknytė), "Drašos klausti, socialinių įgūdžių, ryši su mokykla" (Jovita Švabauskaitė), "Patirtį, kaip reikia greitai ir gerai parašyti straipsnį aktualia tema" (Rūta Karpičiūtė), "Daug žurnalistinės patirties, linksmų akimirų bei gebėjimą viską padaryti iš naujo per paskutinę naktį" (Mantas Okuško), "Supratimą, jog žiniomis reikia dalintis ir pateikti taip, kad patiktų visiems" (Marius Januševskis).

Ar galima tuos atsakymus papildyti? Gal ir galima, bet nebūtina. Jie aiškūs ir įpareigojantys - teks sėdėti "ant karštos kėdės".

Nukelta į 7 psl.

Klauskukui 20 metų

Klauskukui 20 metų

Auktumis (5a): Man laisvė yra baltas balandis.

Prancūzų kalbos mokytoja Danuta: Laisvė - kai nesi suvaržytas elgtis laisvai, bet protingai. Laisvas žmogus - laimingas žmogus.

Enrika (8a): Esu laisva, nes nebijau tarti savo žodžio. Laisvė - turėti teisę kalbėti, būti gerbiajam ir nepriklausomam.

Etanielė, Livija, Mantas (5b): Laisvė - tai kai gali pasirinkti, ką daryti, nuo nieko nepriklausyti.

Dailės mokytoja Asta: Santykis tarp to, ką galiu ir ko negaliu daryti. Tarp tavęs ir mano norų, svajonių, neperžengiant ribos. Laisvė - galėti keliauti, atrasti, pamatyti, pažinti.

Lietuvių kalbos mokytoja Elena: Laisvė - laisvas apsisprendimas daryti tai, už ką prisiimi atsakomybę.

Odeta (8a): Kiekvienas žmogus turi stengtis apginti Tėvyne, nes mūsų šalies laisvė yra mūsų laisvė.

Klemensas (8a): Jei kas nors ginklu bandytų iš mūsų laisvę atimti, tai aš atsakyčiau tuo pačiu ir smogčiau su kaupe.

Kai kalbam apie LAISVĘ, turime būti vieningi, ryžtingi, tvirti, atsakingi. Laisvės nenusipirkim, iškovotą privalo branginti. Ji vertesnė už visus pasaulio turtus.

Jaunųjų literatų kūryba

Kam reikalinga Lietuvos valstybė?

"Tėvynė - tai šventas žodis, kuris atplėšia mokslininką nuo knygos, atitraukia valstietį nuo arklų, valdininką nuo rašomojo stalo ir surenka visus prie vienos vėliavos, į kurią jie žiūri didvyrio drąsumu ir kankinio pasiaukojimu." (F. Šileris)

Aš tikrai myliu Lietuvą... Man ji be galo reikalinga...

Gyvenu Lietuvoje, Trakuose. Myliu Lietuvą, nes man patinka jos ežerai, upės, neįprasti kraštovaizdžiai, gėlės ir tai, kad aš esu lietuvis ir Lietuvos pilietis... Aš džiaugiuosi, kad Lietuva 25 metus yra Nepriklausoma ir man yra 15 metų ir kad tiek metų gyvenu Nepriklausomoje Lietuvoje. Mano dėdė gyvena Amerikoje ir mano gimnainčiai yra Amerikos, bet ne Lietuvos piliečiai. Mano pusseserė Daniela vis dar kalba lietuviškai, o pusbrolis Lukas - sunkiai. Taip, sunkiai, nes lietuvių kalba yra viena sunkiausių pasaulyje.

Lengviau yra kalbėtis anglų kalba, bet ne lietuvių. Aš myliu Lietuvą dėl jos gražios lietuvių kalbos.

Aš žinau, kad dar 19 amžiuje žmonės kovojo, kad lietuvių kalba išliktų, o šiuo metu mes kalbame anglų, vokiečių, norvegų kalbomis, o taisyklingai kalbėti ir rašyti lietuviškai nemokame. O žinote, kad man nesiseka anglų kalba ir pusmetyje aš įvertinta tik ketvertu. Mama sako, kad tai baisu, nes negalėsiu susikalbėti Europos šalyse... Bet kodėl Europos šalys nekalba lietuviškai?..

Mes indoeuropiečiai ir istorija apie Lietuvą yra turtinga. Tai ne vien pasa-

kojimai, kad Lietuvos teritorija siekė Juodąją jūrą...

Myliu Lietuvą ne tik dėl istorijos ir kalbos. Mano šalis man pateikė tam tikrų "staigmenų". Nežinau, kaip gyvena žmonės Amerikoje, kur gali nusipirkti ginklų ir šaudyti mokyklose...

Aš kiekvieną rytą į gimnaziją einu pro Trakų turgų ir matau, kaip žmonės perka "bambalius". Tikrai nežinau, ar naudinga tai, ką tie žmonės vartoja. Nesmagu žiūrėti į tokius žmones. Tačiau turiu mylėti ir tokią Lietuvą, kurios žmonės yra išgėrę ar apsvaigę nuo narkotinių medžiagų. Tai nėra šaudymas mokyklose, bet tai irgi tautos naikinimas.

Tiesa, dar noriu pabrėžti savo meilę Lietuvai iš ligonių pusės. Mano tėtis serga šizofrenija, senelė - nevaikšto, o diedukas neseniai neteko regėjimo... Gydytojų Trakuose beveik neliko. Kodėl Lietuva nepasirūpina savo sunkiai sergančiais žmonėmis?.. Žmonės negali būti garantuoti, kad bus visada sveiki ir niekada jiems nereikės gydytojų pagalbos.

Mano šeimoje daug problemų, bet aš myliu Lietuvą, nes čia gyvenu. Tiek daug kartų tai kartoju. Bet kodėl aš myliu Lietuvą...

Man daug kas sako, kad aš pasakiškai gyvenu. Pasižiūriu pro langą: ežerai, kai noriu, nueinu prie Trakų pilies. Žmonės pakankamai tolerantiški net ir mano klasėje. Man niekada nebuvo pasakyta, kad aš esu "šizofreniko dukra". Jeigu gyvenčiau Norvegijoje, tai, ko gero, taip gyventi negalėčiau, nes tiesiog man neleistų gyventi šalia mano sergančio tėčio. Myliu todėl savo Lietuvą.

Taip daug pasakojau apie save, bet juk negaliu vien rašyti, kokia man graži Trakų pilis, medžiai, ežerai...

Aš suprantu, kad yra tikrai nelabai gražių ir gerų dalykų Lietuvoje... Lietuva pagal savižudybių skaičių yra antra pasaulyje. Mano šalyje tiek daug beglobių vaikų, daug bedarbių, paaugliai žudosi. Lietuvoje maži atlyginimai, specialistai emigruoja... Visuomenė sensta...

Bet... aš žinau, kad Lietuvoje yra be

galo gražių dalykų. Gal mes ir nesame Prancūzija ir neturime tiek pilių, kiek jų turi Luaros slėnis, bet mes galime pasigirti Trakų pilimi, Kuršių Nerija, Anykščių šileliu...

Aš didžiuojuosi, kad Lietuvą garsina tokie žmonės, kaip Kristijonas Donelaitis, Justinas Marcinkevičius, Vytautas Kernagis, Arvydas Sabonis, Donatas Katkus...

Lietuva tikrai nėra vien Vytautas Didysis, Žalgirio mūšis, krepšinis...

Lietuva, kurią aš myliu, tai pirmiausia tolerantiški, užjaučiantys žmonės... Tai Dainių šventės, kurios vertinamos visame pasaulyje, tai lietuvių tautinė apranga... Tiesa, Lietuva - tai cepelinai, vėdarai, šaltibarščiai, šakočiai...

Aš myliu Lietuvą ir manau, kad ir kiti turėtų ją mylėti. Tai mūsų kraštas, tai mūsų Lietuva! Todėl ji man ir yra reikalinga... O ar reikalinga tokia Lietuva Jums?

Ringailė Anušauskaitė, 1c

Klaustukui 20 metų

Šokis per lietu

5d klasės mokinio Mato Ruškevičiaus epistolinis rašinys

"Parašyk laišką, kokiame pasaulyje nori gyventi" 2014-12-01

Gerbiama ponija Aldona,

neseniai mačiau televizijos laidą, kurios metu įvairių šalių mokslininkai diskutavo apie pasaulį užklumpančias problemas. Mane labai sudomino Jūsų mintys ir Jūs kaip asmenybė, turinti tvirtą nuomonę. O galbūt nusprendžiau parašyti būtent Jums, nes esate emigrantė iš Lietuvos, mano gimtojo krašto. Taigi, jau turbūt supratote, jog rašau Jums iš Lietuvos. Mano vardas Matas. Esu šeštokas. Lankau Trakų Vytauto Didžiojo gimnaziją, o po pamokų kulniuojau į meno mokyklą. Bekulniuodamas dažnai pamąstau apie problemas, kurias būtų gera išspręsti. Tada aš galėčiau sakyti, kad gyvenu pasaulyje, kokiame ir noriu gyventi. Apie vaikiškus, bet visai rimtus savo pamąstymus ir pabandyčiau Jums papasakoti šiame laiške.

Viena iš mūsų pasaulio problemų - šiukšlės. Jų prisikaupė tiek daug, kad net Ramiajame vandenyne plaukioja šimtai šiukšlių salų, kuriose netgi gali gyventi žmonės. Šiukšlės ilgai yra. Baisu, kad jų randama netgi kosmose. Manau, jog turime rūšiuoti šiukšles. Abejoju tuo, kad pakanka tik trijų rūšiavimo konteinerių. Žinoma, turėtų atsirasti ir įvairesnių, ir tikslingesnių konteinerių, skirtų rūšiavimui. Galų gale turi kisti ir mūsų pasaulio žmonių mąstymas - juk kiekvienas iš mūsų turi permąstyti, ką jis padarė, kad pasaulis taptų švaresnis ir kad jame norėtusi gyventi ne tik man, paaugliui, bet ir kiekvienam pasaulio asmeniui.

Kita grėsminga problema yra karas. Aš iki šiol nesupratu, kodėl Rusija puola Ukrainą. Rusija - viena didžiausių pasaulio valstybių. Kam jai dar ir Ukrainos reikia? Taip pat nesuprantu, kodėl JAV irgi kišasi į kitų valstybių gyvenimą. Manau, karas negali būti toleruojamas, o dabartinės sankcijos Rusijai yra per mažos. Mano pasaulyje vietos karui tikrai nebektų. Taika - viena iš tų vertybių, kurias puoselėčiau aš ir to laukčiau iš

kitų. Ar pritariate man?

Trečioji problema yra politika. Lietuva yra demokratiška respublika, bet ar visada jaučiame demokratiją ir esame demokratiški? Koją kartais pakiša Seimo veiksmai: skuboti, neapgalvoti pritarimai ar nepritarimai gali trukdyti greitai reaguoti į ekstremalią situaciją, pvz.: Rusijos puolimo atveju. Manau, Lietuva turėtų tapti valdoma kaip JAV. Taip, kad prezidento žodis būtų daug svarbesnis ir svaresnis. Aišku, prezidento rinkimai irgi turi būti sąžiningi. Gal esu dar per mažas svarstyti apie politiką, bet niekada nebūna per vėlu rūpintis savo ateities pasauliu. Juk noriu, kad ateities pasaulis būtų geresnis.

Kita problema, kurią norėčiau išspręsti savo svajonių pasaulyje, užterštas oras. Mūsų Žemės atmosfera irgi nėra amžina. Vienas iš teršėjų - gamyklos. Europa yra vienas turtingiausių žemynų. Bet ir užterščiausias, nes yra labai daug gamyklų. Dar vieni taršos sukėlėjai - automobiliai. Šiais laikais mašinos varomos benzinu ir dyzelinu, kaip ir anksčiau, bet yra sukurti ir elektromobiliai. Jie labai sumažintų taršą, bet per nuolatinių savo skubėjimą, abejingumą žmonės nepastebi, kad teršia gamtą.

Išvardintos problemos, manau, parodo dabartinio mano pasaulio trūkumus. Jei jas pavyktų išspręsti, apie pasaulį aš pasakyčiau taip: „Tai pasaulis, kuriame aš noriu gyventi. Ir noriu, kad ateities kartos nesusidurtų su mano aptartomis problemomis.“

Na, o kokias mintis sukėlė Jums mano pamąstymai apie tai, kokias problemas norėčiau išspręsti, kad galėčiau užaugti tokiam pasaulyje, kokiame noriu? Ar mano, Lietuvos paauglio, norai nėra per daug dideli ir sunkiai įgyvendinami? Ar suaugę galėtų padėti mums susikurti savąjį svajonių pasaulį?

Tikiuosi, kad Jums neįkyrėjau ir sulauksiu atsakymo.

Matas

Klaustukui 20 metų

Mūsų dienos - kaip šventė

Sausio 13-oji, Vasario 16-oji, Kovo 11-oji mus visus sujungia į Lietuvą. Giedodami himną, dalyvaudami minėjimuose, akcijose, patiriame vienybę. Lai ji išlieka ilgam, kad turėtume jėgų ir ryžto mokytis ir mokyti, priimti vis didesnius iššūkius, kad aukštai iškėlę neštume tauriausią jausmą-pagarbą Tėvynei.

Lietuvos gimtadienis

Mieli Vytautukai, mes visi savo širdy nešiojamės Tėvynę. Ji - tai miškai, pievos, upės, miestai, mūsų gimtoji kalba ir mes, Lietuvos žmonės, dideli ir maži, kuriantys savo šalies gerovę ir tikintys Lietuva. Mūsų Tėvynę gimė 1918 m. Vasario 16-ąją. Šią dieną galime laikyti ir mūsų visų gimtadieniu, atėjusiu su Vinco Kudirkos "Kelkime, kelkime", "Aušra" ir "Varpu", su vieningos Lietuvos suvokimu mūsų širdyse ir sąmonėje. Vasario 16-oji - tai šventė, simbolizuojanti stiprybę, dvasią ir viltį. Ši istorinė data Lietuvoje minima kasmet. Išradingai šią dieną mini ir Trakų Vytauto Didžio-

jo gimnazija.

Dar sausio mėnesį mūsų gimnazijos mokiniai ir mokytojai dalyvavo akcijoje "Suburkime didžiausią chorą Lietuvoje", skirtoje Vasario 16-ajai paminėti. Vidiniame mokyklos kiemelyje susibūrę bendruomenės nariai sustojo į iš anksto ant sniego nupieštas raides TVDG ir dainavo sutartinę.

Aktų salėje Vasario 16-ajai skirtą renginį vedė 2b klasės mokinys Laurynas Tumėnas ir 6a klasės mokinė Gabija Pundziūtė. Kad įsijaustų į šventinę nuotaiką, 1-4 klasių mokiniai nuširdžiai sugiedojo Lietuvos respublikos himną. Mokytojos R. Giedrienės va-

Linas Kojala ir Marija Keršanskienė

Dainuoja gimnazijos choras. Priekyje - renginio vedėjai

dovaujamas mokyklos choras atliko nuostabų kūrinių "Margi sakalai", kuris sušildė klausytojų širdis. Vedėjams ištarus, jog tuoj bus atlikta kiekvienam lietuviui žinoma Eureka Masytės daina "Laisvė", scenoje pasirodė 2a klasės mokinė Karolina Kastinevičiūtė, jai akompanavo mokytoja R. Akelienė. Be to, paminėti 97-ąją Lietuvos gimtadienį buvo pakviesti Vilniaus universiteto Tarptautinių santykių ir politikos mokslų institute studijuojantys Linas Kojala ir Marija Keršanskienė. Svečiai pristatė savo ekspediciją, kurių

metu aplankė lietuvių trėmimo vietas, medžiagą. Papasakojo apie žiaurias tremtinių gyvenimo sąlygas, parodė nuotraukų, kaip sutvarkė paminklus žuvusiems. Bene didžiausią dėmesį svečiai skyrė paskutinei savo ekspedicijai į Ukrainą, kurios metu nuvežė būtiniausių daiktų ten, kur karas. Nuščiuvę klausėmės. Pasirodo, Lietuvoje esama veiklaus jaunimo. Baigę pranešimą, svečiai uždavė keletą klausimų apie Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo aktą, teisingai atsakiusiems įteikė simbolines dovanėles. Renginio

pabaigoje nuskambėjo patriotiškiausia Gyčio Paškevičiaus daina "Mano kraštas", kurią atliko Karolina Kastinevičiūtė ir Gytis Gagelis.

Tegul Vasario 16-oji mus dar labiau suburia darbams Tėvyinės ir žmonių labui. Ši diena - tai tarsi mūsų tautos vėliava. Vienijanti, sutelkianti, kelianti pasididžiavimą. Lai ši vėliava plazda mūsų širdyse ne tik Vasario 16-ąją.

Monika Straukaitė ir Kornelija Kašinskaitė, 2a

Prieš dvidešimt penkerius metus, Lietuvos Aukščiausiosios Tarybos nariai pasirašė Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo aktą. 1990 metų kovo 11 dieną apie 22 valandą laisva Lietuvos žmonių valia išrinkta Lietuvos TSR Aukščiausioji Taryba, pakeitusi pavadinimą į Lietuvos Respublikos Aukščiausiąją Tarybą, pradėjo vardinį balsavimą dėl Nepriklausomos valstybės atstatymo. O 22 val. 44 min. 124 deputatai pareiškė savo ir savo rinkėjų valią - Aukščiausioji Taryba paskelbė atstatanti Nepriklausomą Lietuvos Respubliką.

Kovo 9 dieną gimnazijoje vyko minėjimas Lietuvos Nepriklausomybės 25-osioms metinėms atminti. Renginio vedėjai jį pradėjo žodžiais: "Septynmyliais žingsniais bėgame per laiką. Tai, ką dabar turime, buvo kurta ir tvirta šimtmečius. Į Kovo 11-ąją atėjome iš labai toli, iš pačios senovės. Atėjome su tais žmonėmis, kurių nėra, kurių nelikę net mūsų atmintyje. Į šią dieną atvedė šviesuoliai, į šią dieną atvedė kankiniai ir tremtiniai, į šią dieną atvedė tyliai dirbantys, triūsiantys ir besimeldžiantys paprasti mūsų žemės žmonės."

Į salę įnešus mūsų Nepriklausomos valstybės simbolį - Lietuvos vėliavą, užgrojo orkestras. Pakilioms nuotai-

koms nespėjus nulsūgti, prisiminimais apie Kovo 11-ąją pasidalinti buvo pakviestas renginio svečias, Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos akto dėl Lietuvos Nepriklausomos valstybės atstatymo signataras Romualdas Rudzys. Garbingas svečias pasakė, jog kartos keičiasi, senoji mokosi iš jaunosios, o jaunoji iš senosios, tačiau išlieka didžiausias visų mūsų siekis - saugoti laisvę. Mokiniais buvo palinkėta dirbti, mokytis, kurti, puoselėti Nepriklausomybę.

Gimnazijos direktorė Jolanta Martyncevienė sveikino artėjančios šventės proga, visus kvietė aktyviai dalyvauti įvairiuose renginiuose Kovo 11-ajai paminėti. Anot direktorės, jeigu pats nepajusi per kūną einančių šiurpuliukų dalyvaudamas šventėje, tai sunku bus suprasti Nepriklausomos Tėvyinės svarbą.

Muzikos įtaigos galia Kovo 11-osios minėjimas įgavo sakralumo. Dažnas pajuto euforiją, kai užgrojo Trakų fanfarinis orkestras, kuriam vadovauja Arvydas Mišeikis, diriguoja Egidijus Miknius. Orkestro dirigentas teisingai pasakė, jog šią šventę turėtume švęsti kiekvieną dieną ir pamąstyti, ką kiekvienam reiškia mylėti Tėvynę.

Jolanta Tarasevičiūtė, 4b

Kovo 11-oji

Šventės svečias R. Rudzys

Mūsų dienos - kaip šventė

Šimtadienio aidai

Klaustukui 20 metų

Klaustukui 20 metų

vome „Rytoj skrisim“. Kas mokėjo dainos žodžius, o kas - ne, bet tai nesutrūkdė mums sudainuoti dainą iš visos širdies.

Vaidinimo laukė visi. Scenoje pamatėme žinių vedėjus Rusnę Donaitytę ir Kasparą Sosnovskį. Jie mums pateikė intriguojančių ir įdomių naujienų iš kriminalų, sporto bei orų skilties, o ekrane stebėjome juokingus reportažus. Kita laida - „Atleisk man“ su Ieva Sklėnyte. Dvyliktokai atspirašinėjo mamų už visas išdaigas, iškrėstas per mokslo metus. Pati linksmiausia laida - „Duokim garo“. Jos vedėjai Gintarė Šlaičiūnaitė ir Audrius Zalitis nieko nelaukdami pristatė šokių kolektyvą „Vytautukai“, kuris parodė, kad neprastai šoka. Visi salėje buvo pakylėti ir geros nuotaikos. Visi mėgavosi pasirodymu. Manau, šventė pavyko. 100-ienis buvo nuostabus. Tikiu, kad jo niekada nepamiršime.

Dina Karlonaitė, 4b

100. Kai kuriems - dar 100, kai kuriems - tik. Mums, abiturientams, tų dienų mažoka, nes jos skaičiuojamos iki egzaminų. O vasario 20-tą dieną - savo šimtadienį - prisiminsime visą gyvenimą.

Šventė vyko aktų salėje. Mus, abiturientus, pasitiko tėveliai, broliai ir seserys, mokytojai, direktorė bei vienuoliktokai. Žengiant į salę užplūdo begalė jausmų. Pagaliau tikrai pajutome, kad esame vyriausi šioje mokykloje ir mums čia mokytis liko tik 100 dienų. Pirmieji sveikinimo žodžius tarė vienuoliktokai. Džiugėsęs pynėsi su nerimu, kai nuoširdžiai sveikinimo žodžius tarė direktorė, mokytojai ir tėveliai. Dvyliktokų vardu kalbėjo Dovilė Kukyūtė, atsiprašė mokytojų už praleistas pamokas, už tai, kad nenešiojome švarkų. Padėjo mokytojams už kantrybę bei už visus duotus patarimus, kurie mums pravers gyvenime. Galų gale vienuoliktokams perdavė mokyklos raktą.

Testamentas. Šios dalies turbūt laukė visi, išskyrus vienuoliktokus, kurie baiminosi dėl to, ką mes apie juos sužinojome ir parašėme. Baiminosi ne be reikalo. Tie, kurie nežinojo ko nors vieni apie kitus, tai tikrai sužinojo iš testamento. Filmukas, kurį paruošėme, priminė mums akimirkas, praleistas drauge. Po pertraukėlės rikiavomės ant scenos ir daina-

Klaustukui 20 metų

NORIU PAŽINTI. NORIU SUPRASTI. NORIU ŽINOTI

Artėjant "Klaustuko" 20-mečiui, nutarėme pasidomėti, kaip gyvena žmonės, kažkada kūrę mokyklinį laikraštį.

Kaip jums sekasi, klaustukiečiai?

1. Kur mokeisi baigusi gimnaziją? Kur ir ką veiki dabar (specialybė, pareigos, darbas)?

2. Ką Tau davė darbas "Klaustuko" redkolegijoje?

3. Smagiausia istorija, susijusi su "Klaustuku".

Agnė Kudrevičiūtė - Sorek

Justina Biekšaitė

1. Baigiau Teisės ir Valdymo studijas Mykolo Romerio universitete. Taipogi Profesinės žurnalistikos studijas Vilniaus universiteto Žurnalistikos institute. Po minėtų žurnalistikos studijų keletą metų dirbau prodiuserių kompanijoje korespondente - žurnaliste, ruošusia televizijos reportažus laidoms LRT ir TV3 kanaluose. Išvažiavus gyventi į JAV, Los Angelo mieste dirbau keletoje televizinių projektų "Fashion TV" bei buvau viena iš laidos vedėjų du sezonus trukusioje muzikinėje pramoginėje laidoje. Paskutinį TV reportažą teko filmuoti Prancūzijos naujienų kanalui "i24news". Teko nusifilmuoti trumpametražėje meninėje juostoje "Metempsychoze", paremtoje A. Škėmos romanu "Balta drobulė".

2. "Klaustuko" redkolegijoje susipažinau su žurnalistinio darbo pagrindais ir labai aiškiai supratau, jog žurnalistinė veikla man yra geidžiamiausia, labiausiai stimuliuojanti ir įkvepianti.

3. Buvo ne viena smagi istorija, susijusi su "Klaustuku". Yra buvę, jog diktofonas neprašė dalies interviu ir teko stengtis atsiminti pašnekovo atsakymus ir pokalbio eigą. Nepaisant to, straipsnį pavyko parengti sėkmingai.

1. Architektūros bakalaurą studijavau Vilniaus Gedimino Technikos universitete, Architektūros magistrą apsigyniau Karališkajame Technikos institute Stokholme. Šiuo metu dirbu architektė UAB IDW MetaWood įmonėje Vilniuje, esu atsakinga už interjerų įgyvendinimą nuo idėjos iki baldų.

2. Darbas "Klaustuke" buvo įdomus vien dėl to, kad tai ir buvo pirmasis savotiškas darbas, kiekvienas redakcijoje turėjome savo pareigas, atsakomybes ir terminus. Tiesa, ir kūrybos jame buvo daug. Aš išmokau ne tik publicistikos pagrindų, bet ir išreikšti savo nuomonę, ją pagrįsti.

3. Anuomet ji nebuvo tokia ir smagi, bet šiandien ją prisiminusi visad nusišypsau. Nepamenu tiksliai, apie ką tada rašiau, bet žinau, kad savo straipsnyje "Klaustuke" šiek tiek pakritikavau vieną, mano akimis, neįdomų ir vangų mokyklos renginį. Atsimenu, mane koridoriuose sustabdydavo ir mokiniai, ir mokytojai, visi labai norėjo dėl to straipsnio pabarti. Bet auklėtoja Birutė Paltanavičienė nuramino mane, gerokai nuliūdusią, vienu sakiniu: "Šuo loja, karavanas eina". Šiuo posakiu vadovaujosi iki šių dienų.

Lietuvai ir man

Mūsų valstybė turi dvi gražias šventes - du gimtadienius. Tai Vasario 16-oji - Valstybės atkūrimo diena ir Kovo 11 - oji - Nepriklausomybės atkūrimo šventė.

Šiomet kaip ir pernai, mes, 6c klasės mokiniai aktyviai minime šias datas. Vasario 16-ajai gaminame trispalves širdes ir jomis puošėme gimtąjį miestą, mokyklos aplinką. Kovo 11-osios šventei su visa Lietuva pynėme trispalves apyrankes sau, šeimos nariams ir pažįstamiems.

Norėdami geriau susipažinti su Trakų praeitimi, istorija, viduramžių gyvenimo būdu, aplankėme Trakų istorijos muziejų, Trakų pilį.

Vos sulaukėme vasario 25-osios - išvykos dienos. Po paskutinės pamokos bėgome prie spintelėlių, rengėmės ir skubėjome į pilį. Ten mūsų laukė gidas, iš kurio išgirdome nuostabių istorijų apie Trakus, pilį, pilies statytojus ir gynėjus, kunigaikščius ir jų kovas už Lietuvą. Pakilę į didžiąją menę po gotikinėmis žvaigždės formos lubomis pamatėme valdovo sostą, ant sienų kabančius senuosius go-

belenus. Kitose menėse matėme metalinius pinigus, karių šarvus, senovinius žemėlapius, paveikslus, Vytauto į Trakus atvežtų karaimų buties ekspoziciją. Gidas priminė, jog karaimų namų trys langai į gatvę buvo skirti Dievui, valdovui ir sau. Leisdami si stačiais ir siaurais, prieš laikrodžio rodyklę besisukančiais laiptais pajutomė, kaip sudėtinga buvo kovoti pilyse, kurias supo aukštos sienos, gilūs vandens grioviai, pakeliami bei išardomi tiltai ir kurias gynė atkaklūs gynėjai, pasiryžę paaukoti gyvybę už Lietuvą ir laisvę. Gal todėl Trakų pilis niekada viduramžiais nebuvo užimta ir iki mūsų dienų išliko kaip vienas iš Lietuvos nepriklausomybės simbolių.

Po ekskursijos pilies kieme prisidūkome laipiodami po įkalintųjų vežimą, išmėgindami nuteistųjų rykštėmis plakti stovą. Grįžome į mokyklą pavargę, bet pilni išpuodžių, sužinoję vertingų faktų apie praeitį.

**Ernesta Versocka, 6c
Evelina Kazlauskaitė, 6c
Jurgita Mažuolytė, 6c**

Nauja mokyklos valdžia ir jos darbo pradžia

Šiais mokslo metais mūsų mokykloje įvyko gana nemažai pokyčių. Dar daugiau tų pokyčių, manau, išvysime kitais metais. Žinoma, už visa tai reikėtų daugiau ar mažiau būti dėkingiems mūsų naujajai gimnazijos direktorei. Ko gero retas gimnazijos mokinys tikėjosi naujosios direktorės įtaką pajusti taip greitai, tačiau galbūt ir gerai, jog ją jau pajautėme - o ko laukti?

Naujoji TVDG direktorė pradėjo nuo mažų, tačiau tikrai malonių dalykų - pasirūpinta pačia paprasčiausia kasdienine mokinių higiena ir aplinkos gerinimu. Po ilgų laukimo metų mūsų mokyklos tualetuose atsirado pakankamas kiekis tualetinio popieriaus ir muilo. Smagios naujovės aplankė ir kai kurių mokytojų kabinetus - atsirado naujų projektorių, televizorių.

Žinoma, pratęsti ir praeitais metais pradėti darbai. Vienas iš tokių darbų - spintelės mokiniams. Jau artimiausiu metu spintelės galės turėti kiekvienas jos norintis mokinys, o praeitais metais spintelės turėjo tik kai kurios klasės.

Dar viena džiugi žinia - nauja įranga aktų salėje. Senoji įranga buvo sugadinta, todėl norint tin-

kamos atmosferos renginiuose, reikėjo naujos. Ši kart turime būti dėkingi ne tik naujajai direktorei, bet ir mokytojui A. Stortai, kadangi jis padėjo įrangą išrinkti.

Tačiau ne visus pokyčius mokiniai sutiko su džiaugsmu. Štai, pavyzdžiui, naujoji uniformų nešiojimo tvarka (kuri buvo pristatyta, tačiau bus taikoma tik nuo kitų mokslo metų), sulaukė iš tiesų nemažai neigiamų atsiliepimų. Ir nors dėl uniformų būtų galima diskutuoti valandų valandas, tvarka yra tvarka. Tiesa?

Dar viena mokiniams nepatikusiai naujovė - atnaujintas renginių tvarkaraštis. Renginiai nuo šiol per pamokas bus rengiami daug rečiau.

Kad ir kaip būtų vertinami visi šie pokyčiai, reikia tikėtis, jog jie smarkiai pakels mūsų gimnazijos prestižą. Žinoma, tai - dar ne pabaiga ir pokyčių bus. Kokie jie - dar nežinoma, tačiau kol kas panašu, jog mūsų mokykla žengia tinkama linkme. Jeigu jūs turite pasiūlymų - visada galite kreiptis į mūsų mokyklos valdžią - tikrai neliksime neišklausyti!

Erik Murin, 2b

Esė

Klaustukas gyvenime ir kūryboje

Paėmus knygą į rankas, iškyla pirmas ir vienintelis klausimas: apie ką ji? Tačiau skaitant ją vis daugėja: kas sieja veikėjus? Kas jų laukia toliau? Kokia bus pabaiga? Taip ir gyvenime kyla pirmasis ir, manau, pagrindinis klausimas: kas aš esu? Iš pradžių jis apima atsakymus apie asmens tapatybę, kilme, o augant jis plėtėja, apimdamas egzistencinius klausimus: kokia aš noriu būti, kokia mano gyvenimo prasmė? Tokių "klaustukų" tiek literatūroje, tiek gyvenime pasitaiko begalė. Dažnai, skaitydama knygas, galiu rasti atsakymus į gyvenimo kelyje iškilusius klausimus.

Dėl sąmonės prieštaravimų kyla klausimai, o atrasti kompromisai, vedantys į savęs pažinimą, leidžia pajauti tikrą gyvenimo džiaugsmą. Žinoma, atsakyti padeda ne visos knygos. Dažniausiai tai būna filosofinės, grožinės literatūros kūriniai, memuarai, poezija. Man daugiausia apmąstymų sukelia bei į mano pagrindinį klausimą - kokia yra gyvenimo prasmė? - atsako Apšvietos epochos kūryba. Šio laikotarpio žymiausias rašytojas Johanas Volfgangas Gėtė sukūrė daugiasluoksnį kūrinių "Faustas", kurio pagrindinis veikėjas, siekdamas absoliutaus pažinimo, pasirašo sutartį su vel-

nių - įvykdo baisiausią žmogaus nuodėmę. Tačiau, kaip pats rašytojas teigia, "Tik per klystkelius žmogus suranda tikrą kelią". Savo mirties akimirką Faustas suprato, jog gyvenimo esmė yra ne tikslas, o pati kelionė. Todėl gyvenime - kaip posakyje: "Kuo giliau į mišką, tuo daugiau medžių". Taip kelionių metu iškyla vis daugiau sunkumų, abejonių, kas ir kelia klausimus: prisitaikyti ar maištauti? Kas man svarbiau? Kuo tikiu? Atradus vieną atsakymą, pavyzdžiui, pasirinkdama maištavimą, aš galiu atsakyti į kitą - tikėsiu savimi, likimu, o ne Dievu, todėl gyvenime man svarbiausia bus siekti sa-

vęs pažinimo, o ne vaikščioti į bažnyčią. Tokiam mano apsisprendimui vėl turėjo įtakos literatūra - XIX amžiaus Vokietijos filosofo Frydricho Nyčės apmąstymai apie tikėjimą, kuriuose jis išjuokia krikščionis kaip vaizduotės kūrinių tikinčius silpnavalius. Atsakydama bei keldama sau naujus klausimus, aš gilinuosi į save, į savo mąstymą, pasąmonę. Todėl knygų skaitymas ir radimas jose atsakymų į egzistencinius klausimus sukelia pažinimo palaimą, o ieškojimas, savęs pažinimas bei kompromisų atradimas leidžia patirti tikrąjį gyvenimo skonį.

Keliaujant tik miško pakraščiu, ne-

keliama sau klausimai, neieškoma atsakymų ir nesigilinama į prasmę, todėl ne gyvenama, o tik egzistuojama. Manau, jog neskaitydami knygų žmonės daug praranda, nes gali taip ir nerasti svarbiausių atsakymų, tuomet tik padidėja paklydimo būtyje rizika. Skaitymas, klausimai, pažinimas - visa tai man leidžia pasijusti laisva, patirti gyvenimo bei pažinimo malonumą, nes galiu pati rinktis ir taip kontroliuoti savo gyvenimą, gilindamasi į jo esmę. Radus tai, ko ieškojai - argi ne džiaugsmas?

Aurelija Kacelavičiūtė, 3d

Mūsų dienos - kaip šventė

Kodėl prastėja mokinių lankomumas?

Kaip žinia, mūsų gimnazijoje problema Nr.1- mokinių nelankomumas. Per pirmą pusmetį gimnazijos mokiniai praleido 15 tūkstančių pamokų, t.y. 50 pamokų vienam mokiniui. Baisiausia, kad nelankomumas tampa net penktokų liga. Gimnazijos laikraščio redakcija ėmėsi iniciatyvos išsiaiškinti nelankomumo priežastis ir numatyti būdus šiai problemai spręsti.

Vasario 25 dieną įvyko spaudos konferencija, kurią vedė 4b klasės mokinė Jolanta Tarasevičiūtė. Konferencijoje dalyvavo direktorės pavaduotoja Jurgita Lapuchovienė, socialinės pedagogės Jolanta Misiūrienė ir Agnė Kauzonienė, Mokinių tarybos nariai Ūla Mažintaitė ir Patricija Kalkytė, laikraščio "Klaustukas" jaunesni žurnalistai Kotryna Vysockytė, Kotryna Rajeckaitė, Dina Karlonaitė, Ieva Abramenkaitė, Gabrielė Prascevičiūtė, Aurelija Kacelavičiūtė, Vaidilė Gaižauskaitė, Giedrius Saulėnas, Erik Murin ir jų vadovė Birutė Paltanavičienė.

Diskusijos metu priėjome išvadą, kad mokinių lankomumo prastėjimą lemia šios priežastys: socialinė aplinka, šeima, paties mokinio psichologinės savybės, mokymosi motyvacijos stoka, spragos žiniose, asmeninės problemos, sudėtinga mokymosi programa, nuob-

dulys mokykloje, nenoras anksti keltis, tingėjimas, netenkinantis tvarkaraštis, nepatinkantis mokytojas, noras išsisukti nuo kontrolinių darbų. Visgi konferencijos dalyviai buvo nusiteikę nesitaikstyti su tokiais pasiteisinimais.

Taigi, žinodami priežastis, pradėjome galvoti problemos sprendimo būdus. Sulaukėme pasiūlymų steigti dienos centrus, kurti specialias klases, palikinti po pamokų, laikinai pašalinti iš mokyklos, palaikyti gerus tarpusavio santykius klasėse (auklėja kolektyvas), mokytojams- eiti su mokiniais į "kontaktą". Spręsdami problemą dalyviai pasiskirstė į dvi "stovyklas": vieni palaikė taikų būdą kovojant su nelankomumu ir drastiškas priemones prilygino kalėjimo tvarkai, tuo metu kiti buvo tvirtai įsitikinę, jog griežtas taisyklių laikymasis yra vienintelis būdas pažadinti tinginius ir kartu pakelti gimnazijos kartelę.

Konferencija davė rezultatų - direktorės pavaduotoja Jurgita Lapuchovienė pranešė, jog rengiami kovos būdai su nelankomumo problema ir bus laukiami bei svarstomi visų mūsų gimnazijos narių pasiūlymai. Neklaūžados, nusiteikite vaikščioti į pamokas, nes katino dienos eina į pabaigą.

Jolanta Tarasevičiūtė, 4b

Ką gali daryti tuoj, niekad nepalik rytoj!

Dirbant mokykloje labai dažnai tenka išgirsti, kad mokiniai nieko nenori daryti, kitaip tariant, neturi motyvacijos mokytis. Tėvai dėl to sielojasi, nes nori, kad jų vaikai gerai mokytųsi, kažko gyvenime pasiektų taigi suka galvą, kaip būtų galima savo vaiką motyvuoti - kaip padaryti, kad jis norėtų mokytis. Ir tuomet imasi įvairiausių gudrybių: "jei pasikelsi pažymių vidurkį iki 8, gausi išmanųjį telefoną" arba atvirkščiai - "jei tavo pažymiai bus blogesni negu 5, savaitę negalėsi susitikti su draugais!" Žinoma, tai tik sugalvoti pavyzdžiai, tačiau labai dažnai šeimose panašų skatinimo būdai pasitaiko. Tada mokinyms mokosi dėl to, kad nori kažką gauti. Tai vadinama išorine motyvacija - kai priežastis, dėl ko kažką darai, ateina iš išorės. Tačiau man įdomesnė žmogaus vidinė motyvacija - kai tu nori kažko siekti todėl, kad tau to reikia, tu nori suprasti, žinoti. Iš tiesų žmogaus prigimtis yra tokia, kad jis visą gyvenimą ko nors nori. Visi gimstame smalsūs, turėdami pažinimo džiaugsmą savo viduje. Bet vis tiksliai, kai reikia ruošti namų darbus, tas noras žinoti kažkur išgaruoja... Ar jums dažnai pasitaiko, kad nieko nesinori? Laukia krūva darbų, o jūs numojate ranka ir galvojate, kad vėliau padarysite? Galima sakyti, kad jums trūksta motyvacijos. Tačiau ką daryti, kad jos užtektų? Iš tiesų, tie žmonės, kurie atidėlioja darbus, labai klysta. Reikėtų visko imtis tuojau pat, nes atidėliojimas taps neigiamų įpročiu ilgam. Yra keletas patarimų, kurie ga-

lėtų padėti prisiversti atlikti darbus:

1. Pirmiausia pagalvok, kodėl tai darai. Išsikelk klausimus, kas bus, jei šį semestrą pažymių vidurkis bus aukštesnis. Gal nudžiuginsi tėvus, save, pakilsi mokytojų, klasės draugų akyse? Pagalvok apie tolimą ateitį - išsivaizduok save prašmatniame darbo kabinete, kaip tave lydi sėkmė.

2. Reikia nusistatyti prioritetus - kas yra svarbiausia, ką nori pasiekti. Tai neturėtų būti per dideli lūkesčiai. Pradėti reikėtų nuo mažų dalykų. Pavyzdžiui, pirmiausia pradėti ruošti visus namų darbus arba perskaityti knygą, kurią reikės atsiskaityti. Kai darbas yra didelis, labai baisu jį pradėti, todėl reikia susiskirstyti jį į mažas dalis, tarkim, atliekant namų darbus, kas pusvalandį pasidaryti pertraukėlę.

3. Reikėtų įprasti planuoti darbus. Pasidaryti dienos planą, po to, kai puikiai seksis įgyvendinti dienos planą, galima planuoti ir savaitę. Bus smagu matyti atliktus darbus - jei buvo suplanuota išmokti anglų žodžius ir, juos išmokus, iš sąrašo šis darbas bus išbrauktas, matysis aiškus rezultatas.

4. Rekomenduojama pašalinti galimus trukdžius, tokius, kaip televizorius, kompiuteris ir telefonas. Kai eini mokytis, pusvalandžiui palik šiuos daiktus kitame kambaryje.

5. Naują veiklą būtinai atlik tris savaites, tik tuomet ji taps įpročiu.

6. Pasiūlyk draugui prisijungti prie tavęs - kai yra bendraminčių, darbai einasi lengviau.

Sėkmės darbuose!

Psichologė Asta Jakonienė

"Matematinis peizažas"

2015 m. sausio mėnesį Vilniaus Simono Daukanto progimnazijoje vyko Vilniaus apskrities 6-8 klasių mokinių matematikos ir informacinių technologijų piešinių konkursas "Matematinis peizažas". Ši veikla susilaukė didelio susidomėjimo, buvo atsiųsta daugiau nei 450 mokinių darbų iš įvairiausių Vilniaus miesto ir Vilniaus apskrities mokyklų. Mokinių darbai tikrai verti pa-

gyrimų, todėl komisijai buvo nelengva išrinkti pačius geriausius.

Nugalėtojai buvo apdovanoti specialiais rėmėjų prizais: "Fotospektras" dovanojo mokiniams specialias dovanas su jų darbais, o Natalijos Kazakovos kompiuterių mokykla (NKKM) 2015 m. vasario 18 d. organizavo nemokamus mokymus mokiniams su Flash animacija.

Nugalėtojais tapo ir šie Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos mokiniai:

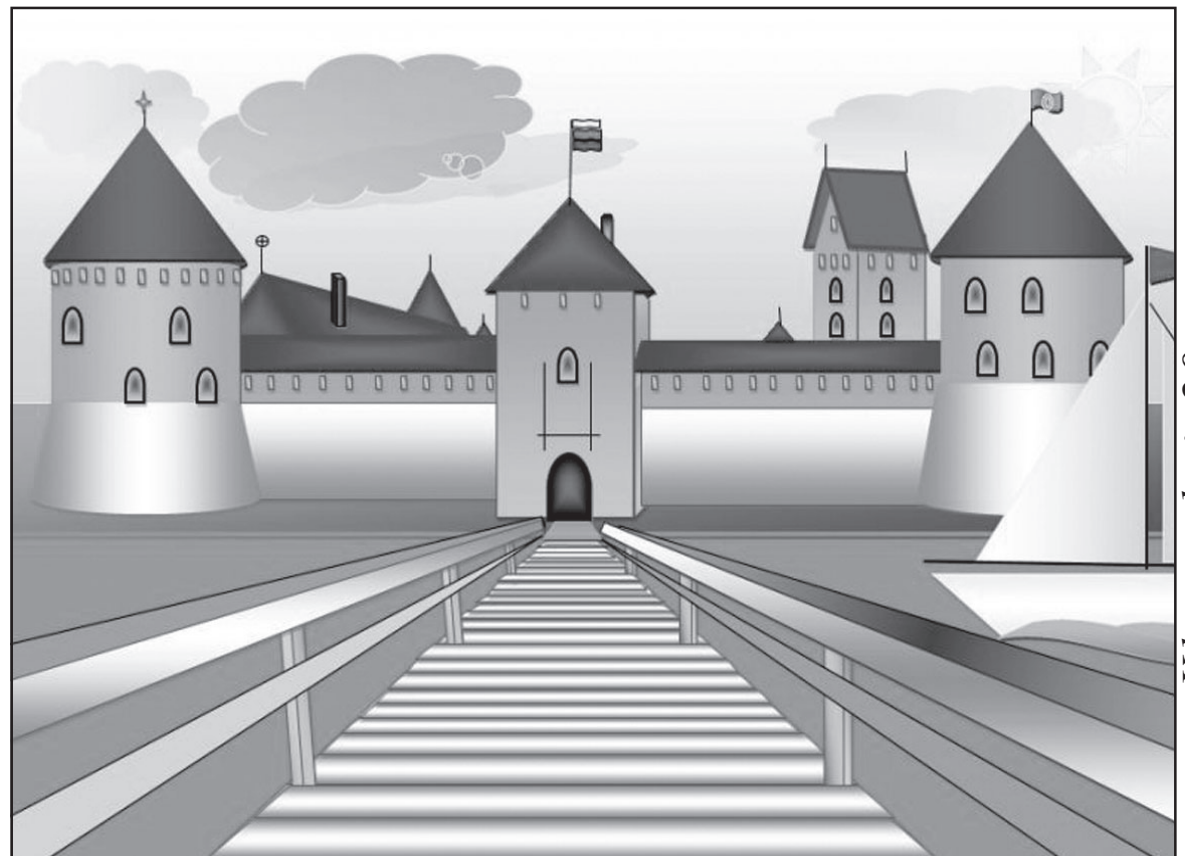
I vieta: Dinara, Špakovskaja (6b klasė, mokytoja Irena Levanavičienė);

II vieta: Deividas, Ankudovičius (5d klasė, mokytoja Asta Pūtienė)

Irena Levanavičienė
Informacinių technologijų mokytoja

Deivido Ankudovičiaus "Matematinis peizažas"

Dinaros Špakovskajos "Matematinis peizažas"

NORIU PAŽINTI. NORIU SUPRASTI. NORIU ŽINOTI

20 metų ant karštos kėdės

Klaustukui 20 metų

Klaustukui 20 metų

Atkelta iš 1 psl.

Laikas nusišypojo tarsi sakdamas: "Niekio nepakeisi". O aš jam: "Klaustukui" tik 15-ka, užauginsiu iki brandos". Laimei, buvau ne viena, redkolegijoje dirbo Augustė Mongirdaitė, Giedrė Šareikaitė, Erik Murin, Jolanta Taraskevičiūtė, Giedrius Saulėnas, Aurelija Kacelavičiūtė, Gabija

Karlonaitė. Šios pavardės žinomos ir dabartiniams laikraščio skaitytojams, dauguma jų tebedirba. Pagaliau gimnazija nupirko "Klaustukui" fotoaparata. Vėl dalyvavome konkursuose, projektuose, mokėmės būti tikrais žurnalistais. 2011 metų pavasarį "Klaustuką" pristatėme Trakų Švietimo centro organizuotame projektų konkurse - tapome laure-

atais, gavome Padėką. 2011 m. rudenį dalyvavome Trakų krašto fotografų asociacijos "Fotra" kartu su Trakų viešąja biblioteka ir "Klaustuku" vykdytame projekte "Kuriu dėl ateities: jaunimo saviraiškos ugdymas" - žurnalistinio darbo subtilių mokė kompetentingi žurnalistai, fotografai. Už projekto metu parašytus straipsnius gavome Diplomus,

asmenių dovanų - dar didesnė pasakata. 2012 metais, minint Maironio 150-ąsias gimimo metines, dalyvavome Respublikos mokyklinių laikraščių konkurse, parsivežėme Padėkos raštą. Smagiausia, kad ant "karštos kėdės" sėdėjome dviese - redkolegijoje dvejus mokslo metus dirbo ir lietuvių kalbos mokytoja Jurgita Sadzevičienė. Ir darbo, ir "duonos su pluta" pakako abiem. Džiaugėmės sulaukę 18-ojo "Klaustuko" gimtadienio ir gimnazijos dovanos jauniems žurnalistams - išvykos į Vilniaus televizijos bokštą. Turėdami daugiau jėgų, susidraugavome su "Galvės" redakcija, darbavomės dar uoliau, o "Galvė" mielai spausdindavo "Klaustuko" puslapį. Prasmingai bendradarbiaujame su gimnazijos psichologe Asta Jakoniene, kūno kultūros mokytoja Liudvika Tichonova, informacinio centro vedėja Laima Lukšienė, socialinėmis pedagogėmis Jolanta Misiūriene Agne Kazonienė, Mokiūnų Taryba ir jos pirmininke Patricija Kalkyte. Būtina parašyti ir apie Beatą Rajeckaitę (į "Klaustuką" atėjo būdama šeštoje ir, nors baigė gimnaziją, dar neišėjo), kuri niekada nestokojo įdomių idėjų, Daumantę Verseckaitę, Viliją Kurminaitę, Laurą Tadarovskytę, Tatjaną Seredochą, Pauliną Česonytę, Karoliną Barkovskytę, 2014 metais baigusias gimnaziją. Šių merginų darbštumas, entuziazmas, geri straipsniai suteikė "Klaustukui" sparnus. Redkolegijos užduotis stropiai tebevykdo šiame straipsnyje dar nepaminėtos Ieva Abramenkaitė, Dina Karlonaitė, Gabrielė Prascevičiūtė, Kornelija Kašinskaitė, Monika Straukaitė, Karolina Rajeckaitė. Organizuojame spaudos

konferencijas, apskrito stalo diskusijas, mūsų "akys visada atviros, ausys - girdinčios" ir begalinis noras rasti įdomybių. Negana stebėti - reikia pamatyti, negana klausyti - reikia išgirsti, tyrinėti, o viską, kas galėtų būti įdomu gimnazijos bendruomenei, parašyti. Laikraščio redkolegija pasikeitė 20 kartų, bet visi, kurie atėdavo dirbti (dirbo 127 mokiniai), turėjo ir turi atsiminti: galiu, padarysiu, noriu, būtinai, šiandien, įmanoma, myliu, suprantu.

Trepsena laikas nebylys. Žinau, primena, kad vėl artėja "Klaustuko" jubiliejus, artėja šventė. Reikia nušluoti takus - juk pareis tie, kuriems buvo lemta užaugti čia, kuriems išdalinau savo meilę, žinias, nerimą, tie - mažumėlę išprotėję - skraidyti padebesiais, sakyti tiesą, dėl mokyklinio laikraščio straipsnio nemiegoti naktį... Už viską padėkosiu Jiems. Už viską-tiems, kurie padėjo išverti 20 metų ant "karštos kėdės".

Kovo mėnesį "Klaustukas" pasiūšia karūna, kurioje spindi begalė deimantų - jaudinančių potyrių, nepamirštamų įvykių, šimtai žinučių, straipsnių, nuotraukų, piešinių. Į kiekvieną kūrinių įdėta šilumos ir meilės.

Ačiū gimnazijos bendruomenei - visiems skaitytojams - mokiniam, jų tėveliams, lietuvių kalbos mokytojams ir visiems kolegoms, gimnazijos administracijai - už pagalbą, toleranciją ir padrąšinimą. Nors laikraštis nepriklausomas, bet gimnazijos išlaikomas ir tiesiogiai priklauso nuo Jūsų, brangieji. Dėkoju UAB "Ukmergės spaustuve" kolektyvui už ištikimybę ir kantrybę.

Birutė Paltanavičienė - "Klaustuko" vadovė

Klaustukiečiai

Naujovės gimnazijoje - lyg laboratorinis verslumo darbas

Kai prieš gerą savaitę iš „Klaustuko“ vadovės gavau užduotį parašyti apie naujoves mokykloje, akimirka sutrikau. Gal apie naujoves gali kalbėti labai jauni žmonės, nes jie dar neišsivadavę iš naujovių tikrumo, gal apie naujoves drąsiai sakyti koks nors įvairius mokinių amžiaus tarpsnius tyrinėjantis vaikų psichologas, o gal net psichiatras? Bet šįkart rašau aš, lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja, daug metų taip pat „tyrinėjusi“ mokinius, žiūrėjusi į jų klausiančias akis, bandžiusi suprasti, kaip visa tai vyksta, kodėl jie, mokiniai, taip keičiasi, kodėl vis daugiau įgauna drąsos?

Turbūt iš verslo struktūrų į mokyklas atėjo šiuolaikinės technologijos, greitis, skaitmeninės laikmenos ir panašiai. Mokiniam tai patinka, tai atitinka jų pomėgius, tai panašu į jų namų aplinką, todėl jie ir tampa drąsūs, o mes, vyresnieji, vejamės, stebi-

mės, mokomės su jais kartu, nustatome būtinybę turėti sau ribas itin pamokantiems eksperimentams bei stebėjimams.

O dabar apie tai, kas nauja. 2b klasės mokiniai dalyvavo asociacijos „INFOBALT“ ir visuomeninio TV projekto „Lietuvos tūkstantmečio vaikai“ renginyje, e. igūdžių varžytuvėse, kurios buvo transliuojamos www.lrt.lt portale, varžėsi dėl vertingų rėmėjų „Microsoft“, „Huawei“, „ELDES“ prizų, realiu laiku atsakinėdami į klausimus informacinių technologijų tema mobilioje programėlėje. Programėlės buvo įdiegtos planšetiniuose kompiuteriuose, kurie buvo gauti vykdamas ES ir LR ŠMM finansuojamą projektą „Ugdymo karjerai infrastruktūros bendrajame lavinime ir profesiniame mokyme sukūrimas ir plėtra“. Renginį organizavo direktoriaus pavaduotojas ugdymui Valdemaras Jasiūnas ir inžinierius Albinas Gry-

gelis.

Su planšetiniais kompiuteriais dirbama ir per pamokas: mokiniai anglų kalbos mokosi turėdami rankose tokių kompiuterių. Kiekvienas gali mokytis individualiai, koreguodamas savo mokymosi tempą, čia pat tikrindamasis, grįždamas atgal, išgirdamas teisingą tarimą, atlikdamas praktines užduotis - nėra jokios įtakos, tik tu ir tavo planšetukas. Kai po tokios pamokos mokinys grįžta namo, jis jau žino, ko mokėsi tą dieną mokykloje ir ko jau išmoko. Su šiais kompiuteriais dirba anglų kalbos mokytoja metodininkė Dalia Valikonienė ir inžinierius Albinas Grygelis.

Planuojama iš UAB „Stebėjimo technologijos“ įsigyti penkias stebėjimo kameras, kurios bus įrengtos pirmame pastato aukšte. Šiuos darbus įsipareigojo realizuoti direktoriaus pavaduotojas ūkio reikalams Žydrūnas Lenkauskas ir direktoriaus pavaduotojas ugdymui Valde-

mas Jasiūnas.

Gimnazijos mokiniai jau naudojami asmeninėmis spintelėmis, kurias stebėtina pamėgo dar jų neįsigiję. Buvo masinis susidomėjimas, laukimas, įsivaizdavimas pusiau nerealių dalykų, ką būtų galima jose saugoti, kaip jas puošti, kaip dar labiau „prisijaukinti“ daiktą, kuris ilgai pleveno vaizduotėje. Mokytojai kraipė galvas, džiaugėsi tuo, kuo džiaugėsi mokiniai, buvo kažkoks vienijantis jausmas, kad mokiniai turi nuosavybės kampelį didelėje erdvėje, kad jie iš tikrųjų laukė „pažadėtosi“ dovanos.

Vykdydami strateginio plano nuostatas, gimnazijos vadovai, klasių vadovai, mokiniai įsipareigojo nuo naujų mokslo metų įsigyti ir kasdien vilkėti gimnazisto uniformą. Ji bus būtina visų klasių mokiniams. Uniforma įsigijama mokinių tėvų lėšomis. Uniformas mokinių tėvai gali įsigyti bet kurioje siuvimo paslaugas teikiančioje įmonėje ar drabužių parduotuvėje,

prekiaujančioje mokykliniais švarkais, liemenėmis, megztukais, marškinėliais. Kiekvienų metų rugpjūčio mėn. antroje pusėje gimnazijoje organizuojama uniformų mugė, kurioje mokinių tėvai perka, parduoda, dovanoja uniformas.

2015 m. pirmą kartą gimnazijoje direktorės Jolantos Martyncevičienės iniciatyva buvo organizuojama Tėvų diena, ji ypatingai svarbi tuo, kad tą dieną dirbo visi darbuotojai, mokytojai sutelktai ir atsakingai bendravo su tėvais nuo ryto iki 18.00 val. vakaro. Tėvai stebėjo pamokas, diskutavo su klasių vadovais, mokytojai atsakė į tėvų klausimus. Išvados bus pateiktos vėliau.

Naujovė, bet ir ne naujovė, visi dalykai kabinetai aprūpinti šiuolaikinėmis informacinėmis technologijomis: televizoriais, projektoriais, interaktyviomis lentomis.

Regina Bartusevičienė, gimnazijos direktorės pavaduotoja ugdymui

Šviesūs prisiminimai

Meninio skaitymo konkursas, vykęs sausio 28 dieną, tikrai įstrigo mano atmintyje. Pradedant renginio vedėjų jausmingais žodžiais apie literatūros prasmę ir baigiant iki sielos gelmių sukrečiančiais kūriniais, ištartais Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos mokinių.

Tradiciškai konkursą pradėjo mažiausieji, kurių, beje, dalyvavo daugiausiai. Jų sakytuose tekstuose skambėjo džiaugsmas, buvo juntamas vaikiškas lengvumas, paprastumas. Man asmeniškai labiausiai įsiminė Mato Ruškevičiaus (5d) perkaitytas tekstas apie vaikų ir tėvų santykius. Smagu bu-

vo klausyti, o dar smagiau buvo žiūrėti į mokytojų besišypsantiuos veidus. Supratau, kad visa tai, ką Matas sako, yra tiesa, jau patirta ir išgyventa. Vyresniųjų klasių mokinių pasirinktos temos rimtėjo. Pradėti sakyti kūriniai, apibūdinantys Antrojo pasaulinio karo žmonių situaciją. Atmosfera vis kai-

to. Ypač jausmingai prabilo Saulė Pipiraitė (1c) su Jovitos Sandaitės kūrinium „Būti lietuve“. Patriotiškumo dvasia sklاندė po visą aktų salę, suvirpindama kiekvieną jautresnę sielą. Tekstas išties privertė susimąstyti. Saulė ir laimėjo pirmąją vietą Meninio skaitymo mokyklinio etapo konkurse. Antroji vieta - 3b klasės gimnazistui Edgarui Vladimirenko, rajoniniame lygmenyje užėmusiam 3-iąją vietą su

Mariaus Ivaškevičiaus žaismingu kūrinium „Mūsų meilės Vilniui traukinys“. O Deividas Ankudovičius iš 5d klasės tarp penktų - aštuntų klasių mokinių užėmė pirmąją vietą rajoniniame Meninio skaitymo konkurse.

Daugiametis Meninio skaitymo konkursas skaitovų širdyse paliko daug šviesių prisiminimų. Džiaugiuosi, kad galėjau būti šio gražaus renginio dalyve.

Ieva Belekaitė, 3a

Gimnazijos gyvenimo kronika

Sausio 13 d. Laisvės gynėjų dienos minėjimas. 8.00-8.10 val. - dalyvavimas tradicinėje pilietinėje iniciatyvoje "Atmintis gyva, nes liudija". Kabinetų languose degė vienybės ir atminties žvakutės. III - IV kl. gimnazistai vedė pamokas jaunesniųjų klasių. Per pertrauką po 2 ir 3 pamokų III aukšto fojė Mokiūnių tarybos inicijuota akcija "Šilumos diena". Plačiau - šiame "Klaustuko" numeryje.

Gimnazijoje vyko estafetinių varžybų "Drausis, stiprūs, vikrūs", skirtos Laisvės gynėjų dienai paminėti. Sporto salėje varžėsi šeštų klasių mokinių komandos, kurias sudarė 5 mergaitės ir 5 berniukai. Įnirtingai kovai pasibaigus ir susumavus komandų rezultatus I vietą iškovojo 6b klasė, II vietą užėmė 6a klasė, III vietą - 6c klasė.

Sausio 14 d. Organizuota I-IV klasių matematikos olimpiada. Rezultatai: iš I klasių pirmąją vietą užėmė **Mindaugas Kondrotas (Id)**, antrąją - **Justė Navickaitė (Ic)**, trečiąją - **Šarūnas Kazlauskas (Id)**. Iš II klasių pirmąją vietą užėmė **Kotryna Mikiškaitė (Iib)**, antrąją - **Gintautas Jurgelevičius (Iib)**, trečiąją - **Kipras Mikiška (Iib)**. Iš III klasių pirmąją vietą užėmė **Jovita Sinkvičiūtė (III d)**, antrąją - **Saulė Bikauskaitė (III d)** ir **Ūla Mažintaitė (III d)**, o trečiąją - **Vaiva Sadauskaitė (III b)**. Iš IV klasių pirmąją vietą užėmė **Simona Karpičiūtė (IV a)**, antrąją - **Eglė Juknevičiūtė (IV c)** ir **Karina Ingiartaitė (IV c)**, o trečiąją - **Simona Kuoraitė (IV d)**.

Gimnazijoje vyko I-IV klasių mokinių chemijos olimpiada. Rezultatai: iš I klasių pirmąją vietą užėmė Ernesta Lenkauskaitė (Ic), antrąją - Mindaugas Kondrotas (Id), o trečiąją - Erika Nedveckaitė (Ia). Iš II klasių pirmąją vietą užėmė Vilija Valatkaitė (Iib), antrąją - Gintautas Jurgelevičius (Iib), o trečiąją - Karina Januškevičiūtė (Iid). Iš III klasių pirmąją vietą užėmė Saulė Bikauskaitė (III d), antrąją - Aneta Šadrovič (III d), o trečiąją - Karolina Karalevičiūtė (III b). Iš IV klasių pirmąją vietą užėmė Eglė Juknevičiūtė (IV c), o antrąją - Marius Urbonavičius (IV b).

Sausio 17 d. Gimnazijos vokalo studijos narės Tina Balčiūnaitė, Kotryna Sirotkina ir Karolina Kastinevičiūtė (II b) dalyvavo tarptautiniame populiariosios dainos festivalyje "Baltumo šventė 2015". Festivalis vyko Kaune, "Combo" klube, truko dvi dienas.

Sausio 22 d. Gimnazijos mokiniai ir mokytojai dalyvavo akcijoje "Sukurkime didžiausią chorą Lietuvoje", skirtoje Vasario 16-ajai paminėti. Akcijos dalyviai vidiniame mokyklos kiemelyje sustojo į nupieštas raides TVDG ir dainavo sutartinę.

Sausio 28 d. Gimnazijos 5-12 klasių mokinių Meninio skaitymo konkursas. Plačiau - šiame "Klaustuko" numeryje.

Vasario 10 d. Sporto salėje vyko I-ųjų gimnazijos klasių vaikinų tinklinio varžybos, kurias organizavo kūno kultūros mokytoja Liudvika Tichonova. Varžybose teisėjavo 3a klasės mokinys Vidmantas Karpičius. I vietą iškovojo 1d klasės vaikinai, II vietą - 1c klasės komanda, III vietą užėmė 1a klasė. Laimėjusių komandų nariai apdovanoti diplomais.

Vasario 11 d. 5 klasių mokinių komandos susirinko į gimnazijos sporto salę, kur vyko tradicinės tarpklasienės kvadrato varžybos. Kiekvienos klasės mažieji sportininkai atkakliai siekė nugalėti priešininkų komandas. Geriausiai rungtyniavo ir visas rungtynes laimėjo 5c klasės mergaičių komanda. Joms atiteko pereinančioji komandinė taurė. Antrąją vietą užėmė 5b klasė. Trečiąją vietą

džiaugėsi 5a klasės mergaitės. Berniukų kvadrato varžybose atkakli kova vyko tarp 5a klasės ir 5b klasės komandų. Pereinančią taurę iškovojo ir varžybų čempionais tapo 5b klasė komanda. Garbingą antrąją vietą laimėjo 5a klasė. Trečiąją vietą užėmė 5c klasės berniukai. Nugalėtojai ir prizinininkai buvo apdovanoti diplomais.

Vasario 12 d. Per 2-ą pamoką, vyko paroda - paskaita laisvės tema. Parodos autorius - lektorius Vytautas Markevičius. Dalyviai - IV gimnazijos klasių mokiniai. Per 4-ą pamoką buvo įvykdyta mokinių ir mokytojų inicijuota akcija "Aš labai myliu Lietuvą" (širdelėmis papuošta gimnazija, Trakų miestas). Ruošiantis Vasario 16-ajai per technologijų, dailės, tikybos ir etikos pamokas mokiniai pjaustė, spalvino ir karpė širdes, per kūno kultūros pamokas į gaves pabirę mokiniai jas kabino ant medžių.

Vasario 12 d. Gimnazijos aktų salėje - projekto "Dainių dialogai Vilnijos krašte" susitikimas su dainų autoriumi, poetu ir atlikėju Domantu Razausku ir kultūrininku Juozu Žitkausku. Džiugu, jog šio renginio metu scenoje pasirodė ir mūsų gimnazijos mokinys Dominykas Vitkevičius, savo kūrybą atliekantis gitara, ir atlikėjas (vokalas ir gitara) Aurimas Liudvinovičius (Ic).

Vasario 13 d. Per 2-ą pamoką, Vasario 16-osios šventė "Vasario šešioliktos gėlės, žydėk..." Renginyje dalyvavo VU PMI Europos studijų centro politologai Linas Kojala ir Marija Keršanskienė, ekspedicijos "BROLIAI 2014" dalyviai. Plačiau - šiame "Klaustuko" numeryje.

Vasario 9-13 d. Gimnazijoje organizuoti "Saugaus interneto savaitė" skirti užsiėmimai. Veiklos: klasių valandėlės saugaus interneto temomis ir integruotos informacinių technologijų pamokos 5-II klasių moksleiviams; vaizdinės medžiagos peržiūra apie saugų internetą gimnazijos informaciniame centre 5-II klasių moksleiviams etikos, fitybos, žmogaus saugos pamokų metu; išvykos į Trakų policijos komisariatą 5 klasių moksleiviams; programos "Draugiškas internetas" rekomendacijų sklaida tėvams.

Vasario 12 d. Gimnazijos jaunesni policijos rėmėjai vyko į Vilniaus apskrities VPK Viešosios tvarkos valdybos Prevencijos skyriaus organizuotą forumą, kurio metu turėjo pristatyti 2014 m. vykdytą veiklą. Gimnazijos jaunųjų policijos rėmėjų veiklą pristatė IIb klasės mokiniai Vilija Valatkaitė, Jonė Nortkutė, Gintautas Jurgelevičius, Kipras Mikiška, Kotryna Mikiškaitė. Mūsų gimnazijos komandos prisistatymas išsiskyrė originalumu ir buvo sutiktas dalyvių aploдиментаis. Mokinius į forumą lydėjo policijos pareigūnė Vlada Černienė ir gimnazijos socialinė pedagogė Jolanta Misiūrienė.

Vasario 20 d. dvilyktokų Šimtadienis. Pradėjome skaičiuoti dienas, likusias abiturientams iki paskutinio skambučio. Plačiau - šiame "Klaustuko" numeryje.

Vasario 21 d. Minint Tarptautinę gimtosios kalbos dieną - vasario 21-ąją - Paluknio "Medeinos" vidurinėje mokykloje buvo organizuotas regioninis diktanto konkursas "Rašyti taisyklingai lietuviškai - garbinga! 2015", kuriame dalyvavo 5-8 klasių mokiniai iš Trakų, Šalčininkų, Varėnos rajonų mokyklų. Džiaugiamės, kad penktų klasių grupėje II vietą laimėjo Smiltė Kosmačiūtė, šeštų klasių grupėje Neitaras Švabauskas užėmė I vietą, Gabija Pundziūtė - III vietą. Laimėtojai apdovanoti Trakų švietimo pagalbos tarnybos padėkos raštais.

Vasario 23 d. Gimnazijos 5-8 klasių mokiniai dalyvavo organizuotame regioniniame diktanto konkurse "Rašyti taisyklingai lietuviškai - garbinga! 2015". Penktų klasių grupėje II vietą laimėjo Smiltė Kosmačiūtė (5b), šeštų klasių grupėje Neitaras Švabauskas (6c) užėmė I vietą, Gabija Pundziūtė (6a) - III vietą. Laimėtojai apdovanoti Trakų švietimo pagalbos tarnybos padėkos raštais.

Vasario 23 d. Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos mokiniai kartu su visa Europa dalyvavo vertimo raštu konkurse "Juvenes Translatores". Tekstą iš anglų kalbos į lietuvių vertė III klasės gimnazistai Samanta Arlauskaitė (III d), Saulė Bikauskaitė (III d). Vilius Grigaliūnas (III d), Aurelija Kacelavičiūtė (III d) ir Edgaras Vladimirenko (III b). Už kūrybišką vertimą, labai gerai vartojamą kalbą, į kurią verčiama, konteksto supratimą ir teisingai perteiktą stilių Pagyrimo raštu apdovanota Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos mokinė **Saulė Bikauskaitė (III d)**.

Vasario 24 d. 11 val. asociacija "INFOBALT" kartu su Lietuvos tūkstantmečio vaikais pakvietė 5-12 klasių moksleivius dalyvauti e. įgūdžių varžytuvėse. Varžytuvėse dalyvavo 2b klasės mokiniai. E. varžytuvės buvo transliuojamos www.lrt.lt portale, o jų metu mokiniai galėjo varžytis dėl vertingų rėmėjų "Microsoft", "Huawei" ir "ELDES" įsteigtų prizų realiu laiku į klausimus informacinių technologijų tema atsakinėdami Lietuvos tūkstantmečio vaikų mobiliojoje programėlėje.

Vasario 24 d. Vyko istorijos olimpiada. Pirmoji vieta - Patricija Kalkytė (IV d), antroji vieta - Edgaras Vladimirenko (III b), ketvirtąją vietą pasidalino Rusnė Donaitytė (IV d) ir Simona Karpičiūtė (IV a).

Vasario 25 d. Senujų Trakų A. Stelmachovskio pagrindinėje mokykloje vyko rajono devintų-dešimtų klasių mokinių debatų anglų kalba konkursas "Let's debate". Mūsų gimnazijai atstovavo 1c klasės mokinė Justė Navickaitė, kuri, nustebinus vertinimo komisiją žodyno turtingumu bei subtiliu humoro jausmu, buvo pripažinta geriausia oratore.

Vasario 25 d. Vyko rajono mokinių technologijų olimpiada. Antrąją vietą užėmė Sandra Šareikaitė (Iib).

Vasario 26 d. Mūsų gimnazijos mokiniai dalyvavo Trakų švietimo centro skelbtame konkurse "Elektroninis laiškas merui". Konkurso tema "Mano miestas (miestelis, kaimas)". Sveikiname **Rositą Bajazitovaitę**, užėmusią I vietą, ir **Vaivą Sadauskaitę**, kuri buvo apdovanota Padėkos raštu.

Kovo 5 d. Atvirų durų diena. Pasiakalbėti su mokytojais atvyko daugiau kaip šimtas mokinių tėvų.

Kovo 6 d. Mokyklinių chorų šventė. Mūsų gimnazijos mokinių mišrus choras, vadovaujamas mokytojos Rimos Giedrienės vyko į Ukmergės Antano Smetonos gimnazijos organizuojamą respublikinę mokyklinių chorų šventę "Dainuoju Lietuvą kaip džiaugsmą", skirtą Lietuvos Nepriklausomybės 25-mečiui.

6a klasės mokiniai su klasės auklėtoja Rasa Kondrotiene ir dailės mokytoja Asta Naruševičiene, prisiviję trispalvių apyrankių, keliavo į Vilnių dalyvauti akcijoje "Lietuvai ir sau".

Kovo 9 d. Iškilmingai paminėtas Lietuvos Nepriklausomybės 25-metis. Plačiau - šiame "Klaustuko" numeryje.

Kovo 27 d. Gimnazijos laikraštis "Klaustukas" švęs 20-ies metų jubiliejų.

Ieva Abramkaitė, 4b

Atviras čempionatas atnešė pergalių

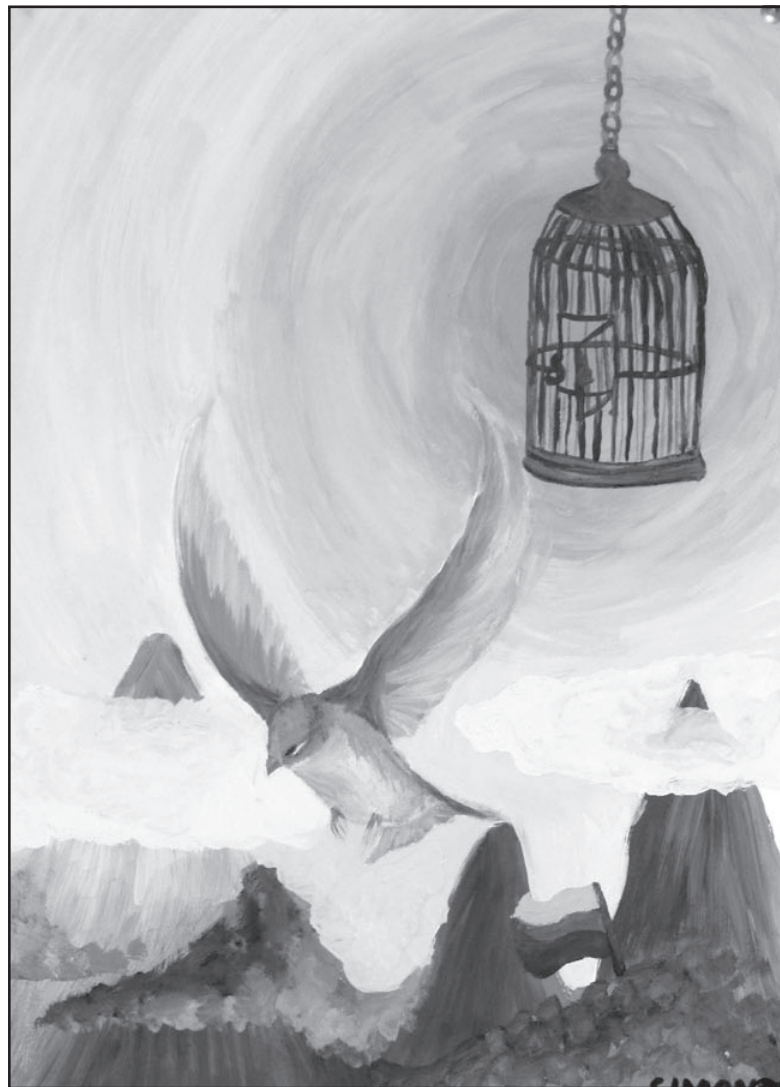
2015 m. vasario 7 d. keturi mūsų gimnazistai dalyvavo atvirame Lietuvos irklavimo treniruokliais čempionate, vykusiame Trakuose. Į šį čempionatą buvo atvažiuavę svečiai net iš tolimojo Egipto. Sportininkai varžėsi skirtingose amžiaus grupėse. Du iš keturių mūsų gimnazistų tapo prizinininkais. Šių eilučių autorė, Evelina Butrimavičiūtė, (1b klasė) 1000 m distanciją įveikė pirmoji ir tapo čempione. Julius Leskauskas (2a klasė) 2000 m distancijoje užėmė trečiąją vietą ir tapo prizinininku, Erika Ogurcova (1a klasė) tarp jaunųjų užėmė garbingą penktąją vietą, o Liucija Kastickaitė (8a klasė) liko šešiolikta. Visi sportininkai pagerino savo asmeninius rezultatus ir pradžiugino žiūrovus bei trenerius. Ir praėjus 2014-ųjų sezonas Evelinai Butrimavičiūtei bei Julijui Leskauskui buvo taip pat puikus, tik irkluodami 1000 m distancijoje jie buvo susikeitę vietomis: Julius tapo čempionu, o Evelina - prizininke..

Irklavimo treniruokliai "Concept 2" skirti ištvėrmės ir jėgos ugdymui. Žiemą visi mūsų ežerai užšąla ir neturime kur irkluoti savo valčių, tai siekiant nepertraukiamo treniruotės ciklo, treniruokliai, vadinami "ergometrais", tampa pa-

grindiniais tobulėjimo prietaisais. Tokio tipo varžybos vyksta Lietuvoje ir užsienyje. Mūsų gimnazijos jaunimas jau ne pirmus metus lanko irklavimo treniruotes. Jie siekia pagerinti savo rezultatus ne tik irkluodami vasarą, bet ir šaltą, niūrią žiemą treniruokliais. Daugelis mano, jog žiemą irkluotojai daugiau ilsisi, negu dirba. Tiesą sakant, žiemos metu treniruotės suintensyvėja. Su treniruokliais trigubai sunkiau dirbti, nei irkluoti vandenyje. Susidaro įvaizdis, kad kiekvienas 20-ies minučių treniruotės ciklas su treniruokliais prilygsta valandos treniruotei.

Treniruotės vyksta kiekvieną dieną. Jos trunka po dvi, tris valandas. Kelis kartus per savaitę treneriai nusprendžia "pakankinti" savo auklėtinius ir skiria ypač intensyvias bei sunkias treniruotes. Aišku, kad sunku ištvėrti tokį krūvį ir ne kiekvienas tai geba. Bet, kaip sakoma, per kančias - į žvaigždes. Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos mokiniai garsina ne tik Trakus Lietuvoje, bet ir Lietuvą pasaulyje. Šie mūsų sportininkai negailėdami savęs ir savo brangaus laiko treniruojasi, kad užimtų prizines vietas ir svarbiose varžybose gintų Lietuvos garbę.

Evelina Butrimavičiūtė, 1b

Nepriklausomo Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos laikraščio "Klaustukas" redakcija:

Redkolegija: Ieva Abramkaitė, Jolanta Tarasevičiūtė, Gabrielė Prascevičiūtė, Vaidilė Gaizauskaitė, Giedrius Saulėnas, Erik Murin.

"Klaustuko" vadovė Birutė Paltanavičienė.

Adresas: 4050 Trakai, Birutės g. 48. Tel. 55671, 55672.

2 spaudos lankai. Maketavo ir spausdino UAB "Ukmergės spaustuovė", Vasario 16-osios g. 31, 20131 Ukmergė, tel. (8-340) 63557. Tiražas 100 egz. Užs. Nr. 43

Jaunųjų žurnalistų mintys gali nesutapti su "Klaustuko" vadovės mintimis.